Anul al 58-lea
10 Pagini

EXEMPLARUL { In România 8 lei / In străinătate 6 lei

Taxa postală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/939

Nr. 74 Miercuri 19 Martie 1941
10 Pagini

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei UNIV.-SPORT 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACTIE: 3.30.15

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT STELIAN POPESCU

PROBLEME MINORE

Multe vor fi lipsurile și penumbrele de care se resimte spiritul de organizare al românului. Printre ele trebue cu siguranță să fie enumerate și aceste două: pe deoparte, nepriceperea sau nesilința de a ne pune în valoare atâtea din frumusețile și caracteristicile noastre ca țară și popor; pe de altă parte, lipsa ori cărei orientări organizate, menită să fie pusă la îndemâna străinului dornic să ne cunoască țara sau măcar să-i servească practic, în timpul șederii printre noi, la descurcarea lui în urmărirea diferitelor interese care-l aduc aci.

Aceste lipsuri ies la iveală —și devin într'adevăr supărătoare. Am văzut pe atâția dintre cei poposiți în trecere pe meleagurile noastre căutând prin librării o călăuză a Bucureștilor în limba germană, franceză sau engleză, sau un plan complet și cât mai recent posibil al Capitalei, cu rețeaua exactă a liniilor de tramvai și de autobuze ,ori un manual practic pentru uzul unui străin, care vrea să se inițieze expeditiv în elementele limbii și conversației românești; i-am văzut, zic, căutând, dar fără să izbutească a găsi ceeace le trebuia, ceeace le-ar fi putut folosi cu adevărat.

Nu mai vorbim de alte călăuze mai pretențioase în direcția cunoașterii pitorescului țării, bogățiilor ei, curiozităților artistice și istorice, caracterelor regionale sub toate diversele înfățișeri care ar putea deștepta interes pentru turistul plesirist, ca și pentru cercetătorul avid de cunoștințe noi, ca și pentru omul de afaceri.

Nu știm prin ce aporturi pozitive se va fi remarcat— în alte domenii — oficiul nostru de turism, în atâta amar de vreme de când funcționează, dar ceeace a realizat în direcția cunoașterii țării românești n'a primit, din nefericire, difuzarea necesară în marele public, întrucât toate publicațiile, albumele, monografiile sale n'au fost puse în circulație pe calea largă a comerțului, ci au rămas simple piese documentare, de arhivă și muzeu, folosite numai rareori în expoziții sau pentru oaspeții oficiali din străinătate.

Nu găsești în librării nici măcar albume cu vederi din Capitală și din țară, întocmite în condițiuni mai onorabile, iar cărțile poștale ilustrate care au această pretenție sunt adevărate orori, ca execuție „artistică" și prin ceeace ele reprezintă.

Intrați în prima librărie ce vă iese în cale. Veți vedea expuse „ilustrate" reprezentând șatre de țigani, cu puradei în zdrențe sau în pielea goală și veți vedea lăeți cu ursul, vederi oferite publicului cu titlul de: **„Vederi din România"...**

Iată cartea de vizită pe care o întindem musafirilor de pe alte meleaguri, la pășirea lor pe pământul țării. De la început le dăm prilejul să-și facă părere falșă, în orice caz nefavorabilă, despre țara și poporul care sălășluește în cuprinsul ei.

Nu se mai cuvine să ne înfățișem în halul acesta. Este un aspect mărunt, care scapă poate preocupărilor grave de care sunt torturați astăzi cei cari poartă răspunderea conducerii. Romanii aveau relativ dreptate când spuneau: „De minimis non curat praetor"; dar când o bagatelă de acestea poate avea răsfrângeri mai adânci și poate categorice în formarea judecății altora despre noi, a trece nepăsători peste ele nu ni se pare lucru înțelept. Să nu uităm că propaganda este azi o armă tot așa de indispensabilă în lupta popoarelor ca și arma de foc. Ea apără și sporește capitalul moral al unei națiuni, tot creditul lui în fața opiniei publice mondiale.

Fiecare cărămidă pusă la zidirea acestui credit reprezintă un plus de consolidare a prețuirii și deci a reputației noastre.

Suntem siguri că harnicul și vigilentul titular al departamentului respectiv va înlătura în scurtă vreme neajunsurile semnalate.

Săptămâna internațională

Activitatea diplomatică din Balcani

Săptămâna care a trecut n'a adus pe teren diplomatic vreun eveniment nou. Acțiunea diplomatică din Balcani, concentrată la Belgrad și la Ankara, n'a ieșit încă din cadrul negocierilor cari se desfășoară lent și cu deosebită discrețiune.

Dar tocmai această discrețiune a înleznit probabil răspândirea de zvonuri și versiuni cari judecate după origina lor, n'ar putea servi decât la descifrarea unor diverse intențiuni.

Totuși, dacă se ține seama de comunicările oficiale venite de la Belgrad și dela Ankara precum și de declarațiile factorilor responsabili ai politicei iugoslave și turce, singura concluzie ce se poate deduce, este o viguroasă hotărâre a celor două țări balcanice de a se menține în afara războiului și de a-și apăra integritatea teritorială și independența națională.

Intr'un interview acordat ziarului elvețian „Journal de Genève" d. Marincovici, ministrul de externe iugoslav, a declarat între altele următoarele:

„Nu cerem nimănui nimic și voim numai să ni se respecte integritatea și independența noastră națională".

Pe de altă parte, agenția telegrafică oficială „Avala" a transmis ieri un articol al ziarului „Vreme", evident inspirat, intitulat „Libertate, independență și pace" și în care, după ce se arată că aceste trei cuvinte au caracterizat tendințele seculare ale națiunii iugoslave și că în situația actuală internațională „Jugoslavia nu dorește decât să salveze libertatea, independența și pacea", se adaugă următoarele cuvinte semnificative:

„Nebeligeranța noastră trebue să ne găsească înarmați numai pentru a ne apăra împotriva unui eventual atac".

Este evident că se face aci aluzie la ultimele măsuri de ordin militar luate de Jugoslavia și că, pentru înlăturarea oricărei suspiciuni, se dă această precizare a scopului urmărit prin măsurile luate. Deacea articolul subliniază că: „adevărații noștri prieteni cari doresc pacea cu noi, nu vor fi neliniștiți, pe când aceia cari ar dori să intrăm cu orice preț în război trebue să știe că suntem înarmați numai pentru a ne apăra pacea și că armele noastre vor apăra numai libertatea și independența noastră".

In concluzie citatul articol adaugă, sub o formă categorică și de principiu călăuzitor, că Jugoslavia nu-și poate sacrifica libertatea și independența „în folosul altora".

Pe temeiul acestor elemente de apreciere — singurele cu caracter oficial — se poate spune că atitudinea Jugoslaviei este fixată și că desfășurarea ulterioară a acțiunei diplomatice va fi probabil conturată de principiile de bază ale acestei atitudini.

In ultimul timp s'a vorbit în presa străină despre posibilitatea semnărei unui pact de amiciție și de neagresiune germano-iugoslav. Nici o confirmare și nici o desmințire a acestei știri nu s'a produs. Totuși, date fiind bunele raporturi existente între Germania și Iugoslavia, strânsele legături economice dintre cele două țări, legături cari mai ales în ultimii ani au luat o extensiune deosebită, o reconfirmare a acestei situații de bună vecinătate printr'un act diplomatic care n'ar face decât s'o întărească, cum ar fi semnarea unui pact de neagresiune, nu ar avea nimic surprinzător. Corespondentul nostru din Berlin ne-a comunicat ieri că „despre Iugoslavia nu se exprimă vreo părere" și, adaugă corespondentul nostru, presa germană a adoptat în această privință „punctul de vedere că situațiile trebue să ia anumite desvoltări spre a deveni mature și durabile". Rezultă de aci, evident, că sunt încă negocieri în curs. Dealtfel corespondentul nostru subliniază că: „cu toate că cercurile bine informate germane socoteau încă de acum câteva zile aderarea Iugoslaviei la pactul tripartit sau la altă soluție politică practică, la Berlin n'a produs nici o impresiune nefavorabilă faptul că acest lucru nu s'a întâmplat încă".

Pe de altă parte, agenția „Stefani" transmite din Berlin că în cercurile competente din capitala Reichului „se păstrează rezerva cea mai desăvârșită cu privire la zvonurile provocate de — și pe care le mai provoacă — politica guvernului iugoslav". Aceiași comunicare adaugă însă că „impresia generală în cercurile germane este că situația poate fi considerată satisfăcătoare și că dezvoltarea ei poate fi urmărită cu încredere".

Zilele ce vin vor aduce desigur o soluțiune diplomatică a situației. Și, după cum se comunică din diferite izvoare, n'ar fi exclus ca ministrii iugoslavi să plece în Germania. La Berlin —

(Continuare în pag. 2-a)

CAMARADERIA DE ARME ROMÂNO - GERMANĂ

D. general de corp de armată adjutant Iosif Iacobici, ministrul apărării naționale, la postul de radio, înainte de a-și ține cuvântarea adresată soldaților germani
(Textul discursului în corpul ziarului)

AMIRALUL DARLAN DIN NOU LA PARIS

Paris, 16 (Rador). — *Corespondentul agenției* DNB *transmite:*

Amiralul Darlan sosește Duminică la Paris.

D-sa va avea convorbiri cu ambasadorul De Brinon, care s'a reintors din călătoria de inspecție pe care a întreprins-o în Sud-Vestul Franței și cu încă mai multe alte personalități ale vieții economice și politice a Franței.

CUVÂNTAREA D-LUI ROOSEVELT LA BANCHETUL PUBLICIȘTILOR ACREDITAȚI PE LÂNGĂ CASA ALBĂ

Wasington, 16 (Rador). — Corespondentul agenției „D. N. B." anunță:

Președintele Roosevelt a rostit eri o cuvântare la banchetul anual al publiciștilor acreditați pe lângă Casa Albă, făcând apel la poporul american ca, acum când a intrat în vigoare legea pentru ajutorarea Angliei, toate dorințele personale să fie lăsate deoparte și întregul popor să coopereze, în cea mai mare grabă, la executarea legii.

După îndelungate desbateri, America a luat acum hotărârea. Această hotărâre înseamnă sfârșitul tuturor încercărilor de împăciuire.

Era și vremea iar acum Anglia trebue să fie ajutată cu tot ce poate da America. Deasemeni trebue ajutate și Grecia și China.

Aceasta înseamnă sacrificii pentru fiecare american. Fiecare va plăti impozite mai mari, va lucra mai mult și va trebui să se mulțumească cu câștiguri mai mici.

Jumătățile de măsură nu mai ajută la nimic și numai acțiunea tuturor puterilor de muncă poate duce la țel.

Războiul acesta nu poate fi câștigat cu dolari, ci numai prin sforțarea întregului popor american de 130 milioane de suflete.

Depinde de puterea de sacrificiu a Statelor Unite ca puntea peste Ocean, pe care o constitue vapoarele, să servească spre a duce Angliei arme și hrană.

America, a încheiat oratorul, va spori ajutorul ei pentru Anglia până la victoria finală.

A FOST APROBAT CREDITUL DE 7 MILIARDE DOLARI PENTRU AJUTORAREA ANGLIEI

New York, 16 (Rador). — Corespondentul agenției „D. N. B." anunță:

Subcomisiunea bugetară a Camerei a aprobat creditul de șapte miliarde dolari, cerut de președintele Roosevelt pentru punerea în aplicare a legii pentru ajutorarea Marei Britanii.

Discursul Fuehrerului la arsenalul eroilor militari din Berlin

Berlin, 16 (Rador). — Cu ocazia solemnității ce a avut loc Duminică la arsenalul eroilor militari, Fuehrerul a rostit o cuvântare spunând între altele: Pentru a doua oară suntem întruniți aci pentru a comemora pe eroii poporului nostru.

Ne dăm seama, încă și mai mult de cât anul trecut, de cât de puțin sunt în stare cuvintele să exprime recunoștința ce le este datorită.

In vremurile de pace îndelungată, amintirea evenimentelor teribile din cari s'au născut faptele eroice și sacrificiile, se șterge.

Se întâmplă atunci ca o generație să nu mai știe nimic despre război și să comemoreze eroi, fără a fi demnă de ei. In acele împrejurări abnegația exemplară a unui om este comemorată prin fraze seci și este chiar pericol ca, reamintindu-și faptele eroice ale trecutului, lumea prezentă să se creadă apărată de obligațiunea a adopta și ea o asemenea atitudine.

POPORUL GERMAN IȘI CINSTEȘTE EROII

Or poporul german din 1941, onorează pe eroii săi în împrejurări cari ne conferă dreptul de a comemora cu mândrie memoria celor ce s'au jertfit într'un trecut îndepărtat și într'unul mai recent pentru Națiune.

Acum 12 luni, când în aceleași locuri sfinte comemoram pe eroii noștri, aveam în urma noastră începutul victorios al unui război pe care Germania nu-l dorise dar care ne fusese impus de aceleași puteri ce sunt răspunzătoare și de izbucnirea marelui război din 1914-1918. De atunci au intrat în joc elementele ce aveau de scop a lipsi națiunea germană de cel mai elementar drept la viață și cari au alcătuit în epoca tratatului din Versailles, ca o dogmă a unei noi ordine, decăderea economică a Germaniei, manifestând aceiași ură pentru renașterea poporului nostru ca pe vremea când urmăreau cu vrăjmășie pe cel de al doilea Reich.

Necunoscând complet situația, apreciind în mod greșit din această cauză propriile lor forțe și pe acele germane, ignorând cu de-

FUEHRERUL

săvârșire puterea de voință și de hotărâre ce însuflețește noua conducere germană, aceste puteri au crezut că li se prezintă ocaziunea, mai bună ca înainte, de a dobori pentru a doua oară poporul german.

Dacă generalul american Wood vorbind în fața comisiunei de anchetă a Senatului american a spus că încă din anul 1936 d. Churchill declarase că Germania devenise, odată mai mult, prea puternică și că, printr'un nou război ea trebuia distrusă, acest fapt, consacrat de acum înainte de Istorie, nu reprezintă altceva decât dovada răspunderilor pentru desfășurarea evenimentelor actuale.

ANGLIA ȘI FRANȚA DOREAU RAZBOIUL

Anglia și Franța doreau războiul și nu poporul lor, e adevărat, cât mai ales o mică pătură de conducători, politicieni și financiari ,în umbra cărora se afla evreimea internațională cu organizațiile lor universale: democrația și fracmasoneria.

Speranța tuturor acestor atâțători la război, răspunzători, era de a se servi de Polonia pentru a putea, nu numai să declanșeze războiul, dar să și risipească forțele germane, tactică ce se dovedise a fi fost bună în timpul trecutului război mondial.

In 18 zile, campania din Polonia era terminată iar speranțele adversarilor noștri au fost repede spulberate.

Deci națiunea germană putea cu încredere și mândrie să pășească pragul anului 1940.

Totuși nimeni nu-și făcea iluzii asupra gravității hotărârilor ce urmau să fie luate. Mai trebuia să se pună hotărâre în lupta din Vest, redeșteptându-se la foștii luptători amintirea suferințelor fără sfârșit de altă dată.

Pătruns de o nezdruncinată încredere în soldatul german, în armamentul său și în șefii săi militari și animat de o nu mai puțin justificată încredere în proectele și munca noastră pregătitoare, am cutezat anul trecut, în chiar ziua comemorărei eroilor războiului, să anunț lupta ce se va da, precum și cea mai glorioasă victorie din Istorie.

Opt săptămâni mai târziu, această luptă a început.

Totuși înaintea intrărei în acțiune a armatei germane la Vest, evenimentul probabil cel mai important din acest război produsese la 9 Aprilie cu câteva ceasuri mai înainte: periculoasa tentativă a Angliei de a distruge forța defensivă a Reichului ocolind prin Nord, a fost sortit să nu izbutească.

Dimineața zilei de 10 Mai putea deci să se apropie, căci pericolul ce ar fi amenințat poziția noastră militară și politică, fusese deja înlăturat. Lupta decisivă la Vest putea deci să înceapă. Ea a luat caracterul ce fusese prevăzut.

PRABUȘIREA FRONTULUI FRANCO-BRITANIC

Ceea ce nu reușise, timp de patru ani de sacrificii, pe vremea marelui război mondial, a fost adus la îndeplinire în puține săptămâni: prăbușirea frontului franco-britanic.

In ciuda părerilor lipsite de temei ale primului ministru britanic, anul 1940 va intra în Istorie ca un an ce a produs o schimbare dintre cele mai importante și decisive prin urmările sale, a echilibrului de forțe.

Dacă în anul 1918 Germania ar fi repurtat măcar o parte din acest succes, ea ar fi câștigat războiul.

Astăzi armata germană este pregătită într'un spațiu întins cât o lume, întărită ca număr și ca material cât se poate mai mult și mai bine, hotărîtă și încrezătoare pentru a desăvârși ceea ce fusese început în acest istoric an 1940.

Astfel avem încă și mai mult dreptul de a ne prezenta în fața eroilor germani ai trecutului. Cunoaștem încă tot ce au îndurat în timpul marelui război. Dar nu ne mai închinăm ca nedemni în fața sacrificiilor lor. Comemorarea de astăzi a eroilor de război a început în mod solemn, prin înaintarea diviziilor germane la Vest, iar în nenumărate cimitire, fiii s'au plecat smeriți în fața mormintelor părinților lor. Poporul german a refăcut tot ceea ce altă dată, în nebuneasca sa orbire, părăsise și pierduse. El este pătruns din nou de simțământul de a fi aducătorul la îndeplinire a voinței neînfricaților lui strămoși.

(Continuare în pag. 7-a)

IUGOSLAVIA A ADOPTAT O ATITUDINE DE STRICTĂ NEUTRALITATE ȘI PACE

Belgrad, 16 (Rador). — Corespondentul agenției „Havas" transmite:

„Dela începutul reglementării conturilor între marile puteri, statul nostru a adoptat o atitudine de strictă neutralitate, răspunzând astfel întocmai la adevărata dorință a poporului nostru. Această atitudine de neutralitate și pace, poporul nostru nu vrea să o vadă pusă din nou în discuție, lăsându-se amăgit de vreo promisiune oarecare. El respinge deci orice încercare de a-l abate de pe calea dreaptă și hotărîtă pe care a pornit".

In felul acesta se exprimă în editorialul său de Duminică ziarul „Politika", după care continuă:

„Poporul nostru nu poate să se plece în fața unor promisiuni, ispitiri sau presiuni, căci ar însemna să se înjosească în propria sa considerație. El știe să aprecieze la justa lor valoare, și va ști să le apere dacă va fi nevoie, libertatea și independența sa, hotărârea sa de a trăi și lucra în pace".

„Vreme", trecând în revistă evenimentele din cursul săptămânii, se referă la negocierile germano-iugoslave în vederea unui pact de neagresiune, scriind între altele: „Un stat forte face o politică forte. Ar da dovadă de o mare naivitate acela care ar putea să creadă că Iugoslavia a început vreo negociere oarecare altcum decât în calitate de partener egal de îndreptățit și egal de puternic. Oricine gândește altfel aduce o insultă țării și arată că nu-i cunoaște adevărata forță morală.

Iugoslavia știe că hotărîrile ei sunt îndreptățite, Incăodată, prin atitudinea ei fățișe și hotărâtă ea consolidează propria ei pace și în același timp contribue la pacea și ordinea din Balcani".

D. Matsuoka in drum spre Europa

Kharbin, 16 (Rador). — D. Matsucka, ministrul afacerilor străine al Japoniei, a sosit Duminică la ora 17 și 45 la Kharbin, venind cu avionul dela Hsinking.

După o scurtă ședere aci, d. Matsuoka și-a continuat, împreună cu suita sa, călătoria spre Manciuli, plecând cu un tren special.

Serviciul divin oficiat cu prilejul deschiderii bazarului Soc. ortodoxe a femeilor române
(Reportajul în corpul ziarului)

NOTE DESPRE CREEAREA OPEREI DE ARTĂ

Uitatul Hypolitie Taine, scrutând opera artistică a trecutei generații franceze, a încercat să fixeze, într'un studiu, condițiile de creare ale operei de artă. Este adevărat însă că artiști de seamă și-au risipit în lume operele, înainte și după Taine, fără măcar să-i fi cunoscut teoria, confirmând astfel adevărul că în niciun domeniu ochelarii și metrul criticului nu sunt mai de prisos decât în domeniul elaborării operei de artă.

Un ziar francez, reluând problema, ne amintește ciudățeniile unora din oamenii de condei în timpul lucrului. Ni se amintește astfel că adânca singurătate tăcută a nopții a constituit cadrul preferat, pentru meditația activă. Și aflăm, din nou, că Buffon scria, în ținută de gala, în dantelărie scrobită, că Chateaubriand își dicta opera plimbându-se, cu picioarele goale, pe scumpul covor persian din biroul său, că Victor Hugo își turna alexandrinii dimineața, pe nemâncate, că lui Schiller îi plăcea să aibă pe masa de scris mere putrede, și că Flaubert, trăind prin autosugestie suferințele eroilor săi, prezinta toate simptomele otrăvirii atunci când ucidea, în mod literar, pe nefericita d-nă Bovary...

Se poate... Insă Verlaine scria înainte de a cădea, alcoolizat, în vreun șanț, Eminescu a scris „Luceafărul" într'o noapte, în tren, de la Iași spre București, iar Balzac nu putea lega două fraze fără o ceașcă de cafea tare.

Richard Wagner, încercând să aducă o limpezire a misteriosului proces de nedesleget, al elaborării artistice, complică lucrul și mai mult, când arată că, de câteori creea, se simțea ca posedat de o putere din afară de el.

Ca existența aristocraticei și parfumatei viorele, ivită, nesemnată de nimeni, pe culmi de prăpastii muntoase ori printre vulgare buruieni, creația artistică rămâne o taină mereu nedeslegată... *M. N.*

Postul de radio din Sofia despre explozia dela „Hotelul Pera" din Istanbul

Sofia, 16 (Rador). — Corespondentul agenției „DNB" anunță:

Referindu-se la declarațiile d-lui Rendell, fostul ministru al Angliei la Sofia, cu privire la explozia din holul hotelului Pera la Istanbul, postul de radio bulgar intreabă pentru ce englezii nu au predat poliției cuferele care nu le aparțineau și despre care afirmă că au fost introduse fără știința lor.

Englezii afirmă că ei văzuseră încă de pe drum, în tren, că acele cufere, cu piese de radio, nu le aparțineau. Pentru ce, în cele douăsprezece ore de drum, la frontieră, la gara din Istanbul sau chiar la hotel, nu au încercat să stabilească cui aparțin cuferele?

Numai după ce s'a produs explozia într'unul din cufere, un funcționar englez a îndepărtat din odaia sa un alt cufăr.

Postul de radio încheie stăruind din nou asupra faptului că supravegherea bagajelor a fost făcută numai de membrii legației engleze.

O ședință a Senatului american în timpul discutării legii pentru ajutorarea Angliei.